

1843.

Бугарска и Арнаутска.

«Изъ Алексинца, 11 Окт. Међу Арнаутима дигла се смутня, съ каквомъ намѣромъ, ништа се незна. 4 т. м. у *Прокулю* су три куће похарали и спалили, Иста є срећа постигла и села *Партате*, *Чекшинъ*, и *Стойковце* у *нахи* *Лесковачкой*, съ томъ разликомъ, да су она сва, а не неколико кућа, оплѣна и спалѣна. — 5 и 6 о. м. Ч. Хусеинъ-Паша изъ Дебре са 1200, а Ч. Паше, Тиквешкій и Радовишкій, са 1800 нерегуларне войске дошли су Ч. Паши Вранѣскомъ, противъ кога мисли се да су Арнаути устали, у помоћ. Овај са нада, да ће до кои дан добыти јошъ до 6000 войника, да себе склони и сачува съ концемъ турскога байрама заключи є онъ съ овомъ войскомъ ударити на Арнауте, кои су се — нѣи до 6000 душа — у Прешево и Голакъ укопали. Дошавши изъ Цариграда Татаринъ донео є јошъ ту вѣсть, да ће скуплѣна у Єдренима регуларна войска раздѣлити се, и єдно одѣлѣніє отићи у *Нишъ*, а друго у *Софию*, да бы се сачувао и уздржао *явный* миръ и поредакъ».

Србске новине, г. X, № 84, стр. 336 отъ 20 окт. 1843.

1844.

Подунавске европейско-турске краине.

«Исторія последный догађая, будући да ова нису непосредственно одъ Србаљя, произходила, одъ манъ су важности. Важнѣя су отношенѣя, коя се између Сербіе и Булгаріа ће се тешко као Сербіа сама подићи, она ће само у союзу са Сербіомъ знаменитомъ постати. Карактеръ Бугарина много є блажій и слабій него Србина, онъ є свако угнѣтеніє трпѣливо поднео, и текъ у последнѣ године почела са мало по мало противность противъ тешкогъ господареня спаия появљивати, противность, какова се у Сербіи и у Босној обычно пре знаменитогъ движенія примѣчавала. У данашњимъ обстоятелствама Сербіе приврженость међу ова обадва народа неможе изостати.